

ностаса бие на очи удивителната рѣзба на попъ Константинъ отъ Тръвна. Не по-малко искусство, обаче, е проявилъ и Никола Матѣевъ отъ Ново-село. За направената отъ него царска врата последниятъ е получилъ 400 гроша, т. е. около 100 франка, когато въ коя да е отъ западноевропейски-тъ столици за сжщата работа би му се заплатило шестна-десетъ пѣти по-скжпно.

Цани Захариевъ пѣкъ отъ Тръвна е нарисувалъ съ истински талантъ картинитъ на иконостаса, изпълнени въ византийски стилъ. За нарисуването на Света Богородица, образа на която е предаль съ забележителна изразителностъ, и Иисуса Христа, той е получилъ само 900 гроша. Нѣкой-си пѣкъ Станиславъ отъ Самоковъ е взелъ 250 франка за една картина.

Тѣзи скромни хонорари като че ли се виждатъ да представляватъ за българитъ огромни суми, та моятъ съп-ровождачъ ми похвали щедростта на папузчийския (чехла-рския) еснафъ.

Сравнена съ старата и полупотънала въ земята цър-ква отъ 1834 г., гордондигналата се нова църковна сграда най-добре илюстрира подобреното положение на христи-янитъ.

При описанието, обаче, на „новата“ църква, Каницъ прави известна фактическа грѣшка: последниятъ като го-вори за удивителната рѣзба на иконостаса на „новата“ цър-ква, увѣрени сме, има предъ видъ онаа на „вехтата“, тъй като, ако въ случая може да се говори за отлична и уди-вителна дървена орнаментика, то това е не иконостаса на църква Св. Тройца, а она на Св. Пророкъ Илия. Независи-мо отъ обстоятелството, че майсторитъ, които Каницъ ви-зира като автори на иконостаса на „новата“ църква, сж действителнитъ майстори на старочерковния иконостасъ. Извънъ това, по онова време, когато Каницъ е посетилъ Севлиево, църквата „Св. Тройца“ е била още бозъ форментъ иконостасъ. Таквъ бѣ изработенъ едва чакъ презъ 1898 г. отъ Дѣдо Добри Марангозчията отъ Горна-Орѣховица. Ико-ностасътъ бѣ започнатъ презъ м. октомврий 1897 г. и свър-шенъ презъ м. мартъ следующата година.

Явно е, прочее, че сведенията на Каницъ досежно иконостаса на „новата“ църква сж невѣрни. Последниятъ, безъ да ще, навѣрно, поради обѣркване на бележкитъ си при систематизирането имъ, е отнесалъ описанието на ико-ностаса на старата църква къмъ „новата“, т. е. къмъ „Св. Тройца“.

Единъ важенъ и твърде знаменателенъ за севлиев-ската църква фактъ е, че тукъ никога не е имало грѣкъ свещеникъ, не е била запомнена и най-малката следа отъ